

sætter Folk i, naar de ere trængende. Over for de 60-aarige, som ikke have nydt Fattighjælp, og som i Genhold til Loven have Ret til Understøttelse, benytter man denne Regel om Børnens Forsørgelsespligt. Man siger simpelt hen, at naar Børnene kunne forsørge dem, eller de ere i Huset hos Børnene, behøver man ikke at give dem noget eller i hvert Tilfælde saa meget mindre. Saa hæveder man her Børnens Forsørgelsespligt, og medens man i Fattigloven forfatter dette Forsørgelsesystem og ikke vil have med det at gøre, er det en Kendsgerning, at det i Praksis er blevet Reglen i ethvert Tilfælde over for Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelse. Jeg skal bevise det, da jeg har været saa heldig at blive i Stand til at dokumentere det med et officielt Dokument, nemlig en Skrivelse fra vedkommende Overøvrighed. De Herrer ville vistnok erindre — jeg haaber da i alt Fald, at den højtærede Minister erindrer det — at da vi førte Diskussion her om Alderdomsforsørgelse og den Stilling, som de gamle kom til at indtage over for Kommunen, naar de skulde indgive deres Ansøgning om Alderdomsforsørgelse, sagde Ministeren, at da Overøvrigheden stod uden for Sagen og ikke skulde give Pengene, vilde den stille sig mere velvillig over for Ansøjerne end Kommunerne, og derfor blev der sat ind i Loven, at Andragerne kunde appellere til Overøvrigheden, Ministeren mente, at den vilde støtte Andragerne. Det har nu imidlertid vist sig, at dette ikke er Tilfældet. Jeg er i Stand til at dokumentere, at Overøvrigheden netop stiller sig paa det Standpunkt, jeg har omtalt, at naar Børnene ere i Stand til at forsørge deres Forældre, saa er der ingen Grund for Kommunen dertil — det er Overøvrigheden gaaet ind paa — at give den Alderdomsforsørgelse, som der ellers var Grund til. Jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse en Skrivelse fra Borgmester Sylow i Korsør i Anledning af en saadan Alderdomsforsørgelses sag. Den lyder saaledes:

Bysfoged- og Borgmestertouret i Korsør,

den 7de November 1893.

Sorø Amt har under Gaars Dato tilskrevet mig saaledes:

J Anledning af den af Arbejdsmand Jens Hansen af Korsør hertil indgivne Bøværning over, at der af Korsør Byraad kun er tilstaaet ham 60 Kr. aarlig i Alderdomsunderstøttelse fra 1ste Oktober f. A. at regne, resolveres herved, at: da den paagældende faar sit Underhold hos sin

Søn, og der intet foreligger om, at dette ikke vedblivende vil være Tilfældet, saa maa den ham tillagte Alderdomsunderstøttelse anses for tilstrækkelig, hvorfor Amtet ikke for Tiden ser sig i Stand til at forhøje den.

Saa anmoder Amtet til Slutning Borgmester Sylow om at gøre vedkommende bekendt med, at Amtet har resolveret saaledes. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det er i Overensstemmelse med hans Princip for Alderdomsforsørgelsesloven og den Maade, hvorpaa den skal røgtes, at naar vedkommende kan faa Underhold hos sine Børn, saa er det en Grund til at knappe ham af? Nu skal jeg yderligere oplyse lidt om denne Mand, hvorfor jeg mener, at det er saa grelt kun at give ham 60 Kr. i Alderdomsunderstøttelse. Denne Mand boede tidligere i Bemméløv Soqn i Sorø Amt og fik en Alderdomsunderstøttelse af 140 Kr.; men da Manden saa, at han ikke kunde klare sig dermed og i Korsør havde en Søn, som vilde modtage ham, saa flyttede han til ham, idet han mente, at naar han fik de 140 Kr. i Alderdomsforsørgelse og fik Hjælp af sin Søn, saa vilde han være i Stand til at leve. Men da Byraadet og Amtet saa, at han flyttede til sin Søn, saa gav det ham kun 60 Kr. og trak ganske rolig 80 Kr. af for den gamle Mand, som ikke var i Stand til at klare sig med 140 Kr. og derfor flyttede til sin Familie i Byen. Nu vil jeg tillade mig at spørge, om det ikke er den ærede Minister imod — i hvert Fald humanit set — at man skal gøre saadant over for gamle Folk, og jeg tillader mig at spørge ærede Medlemmer her, som have med kommunale Sager at gøre, om det er almindeligt, at Kommunerne bære sig saaledes ad? Det forekommer mig, at det vilde være at sætte en Præmie paa, at Børn skulde smide deres Forældre ud; men det er vel ikke Meningen? Det synes jo, at hvis Børnene lade være at modtage deres Forældre, saa faa disse 140 Kr.; men søge de saa meget som muligt at hjælpe dem, saa knapper man dem af, idet man siger: Nu er der ingen Grund til Alderdomsunderstøttelse, nu kunne Børnene forsørge dem. Det forekommer mig at illustrere hele den Maade, hvorpaa Alderdomsforsørgelsesloven haandhæves, som særdeles grel, saa der er nogen Grund til at gaa ind paa at tilføje nogle Ændringer til denne Lov om de gamle, som man paastaar at have villet gavne ved denne Lov, som Ækivalent for en Skat, hvorved man, som de statistiske Oplysninger vise, har ført dem fra et